

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912010191
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912010191.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného A. H. a spol., na verejnom zasadnutí dňa 11. novembra 2015, pre zločin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1,4 písm. a) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva, o odvolaní obžalovaného A. H., proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote, zo dňa 24.02.2015 sp.zn. 2T/56/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 24.02.2015 sp.zn. 2T/56/2012 bol obžalovaný A. H. spolu v tomto čase s už právoplatne odsúdeným Z. A. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistené dni v dobe od 23.05.2010 do 02.07.2010 v Hnúšti, m.č. Maša, z bývalého areálu výrobnjej prevádzky spoločnosti Drevop Nitra, s.r.o. bez súhlasu vlastníka nestotožnenej osoby rozoberali 3 ks celohliníkových komôr na sušenie a sterilizáciu reziva typu 3xKV1/65 HHS s technológiou, ktoré demontovali nestotožnené osoby, obžalovaní odviezli určitú časť dielcov a panelov, ktoré považovali za nepotrebný odpad do okresu Topoľčany, kde bolo dňa 07.07.2010 zaistených 69 ks sendvičových panelov o rozmere 4 400x1000x80 mm, 3 ks dverí bez rohových hákov, 2 ks rohových stĺpov a dverový panel, čím spôsobili spoločnosti SUZAR, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom škodu vo výške nie menej ako 25.133,61 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. H.. V písomných dôvodoch odvolania okrem iného uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko on sa žiadnej trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu, nedopustil. Zdôraznil, že jeho obhajobu potvrdili aj svedkovia W. N., F. P., M. T., S. P. a H. N., ktorí dokazovali, že na základe jeho príkazov (prípadne príkazov spoluobžalovaného A.) realizovali demontáž len dreveného prístrešku, ktoré boli majetkom firmy DREVOP Nitra, s.r.o., ktoré odkúpili od ČSOB Leasing a Tatra Leasing pre firmu Boss Trenčín. Rozhodne sa však nepodieľali na rozoberaní a demontáži sporných sušičiek a v tomto smere od nich ani nedostali žiadny príkaz. Dielce, ktoré už boli nepoužiteľné a predstavovali odpad odviezli po tom, ako im to tam nachádzajúce sa osoby (o ktorých si myslel, že majú v tom smere právo rozhodovať) dovolili. Zdôraznil, že nekonal spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku, ani v úmysle si vec prisvojiť. Z týchto dôvodov považuje rozsudok prvostupňového súdu za nezákonný.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b) a d) Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, poprípade, aby rozhodol v zmysle § 285 písm. b) Tr. por.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný ako aj jeho obhajca predniesli svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. H. nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na A. H. a spol. podaná. Odvolací súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný A. H. a že z jeho konania tam nastal uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaného prečinu v zmysle ust. § 212 ods. 3 Tr. zák.

Súd hodnotil dôkazy jednotlivo ako aj v ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. V súlade s ust. § 168 ods. 3 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa potrebným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného A. H. uznal vinným zo žalovaného prečinu.

Odvolací súd preto konštatuje, že dokazovaním v danej trestnej veci bolo preukázané, že obžalovaný tým, že spoločným konaním s teraz už právoplatne odsúdeným Z. A. si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a činom spôsobili väčšiu škodu, dopustili sa prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., a to ako spolupáchatelia podľa § 20 Tr. zák.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.10.2014 bol rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 25.03.2014 sp.zn. 2T/56/2012, ktorým boli obaja obžalovaní podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodení spod obžaloby pre zločin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 1,4 písm. a) Tr. zák. podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V jeho dôvodoch odvolací súd predovšetkým poukázal na obsah výpovede F. P. zo dňa 16.11.2010, ďalej obsah výpovede svedka W. N. zo dňa 16.11.2010, S. P. z 13.12.2010, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný A. H. a Z. A. nielenže organizovali rozoberanie sušičiek, ale aj sami sa podieľali na ich rozoberaní. Taktiež poukázal aj na výpoveď svedka M. T. zo dňa 13.12.2010, ktorý doslovne uviedol, že keď rozoberali drevený prístrešok, tak videli, že nejakí ľudia rozoberajú hliníkovú sušičku, ktorá bola vzadu, pričom obaja obžalovaní ju dali nielenže rozoberať, ale pri nich sa pohybovali a ukazovali robotníkom, čo a ako majú rozoberať.

Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že ani jeden z uvedených svedkov (H. N., W. N., S. P., M. T. a F. P.) vo výpovediach z prípravného konania netvrdili, že by oni osobne sa podieľali na rozoberaní sušičiek tak, ako na to poukázal obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania. Všetci uvedení svedkovia

však potvrdili, že videli (F. P., W. N., S. P., M. T.), resp. počuli (H. N.), že sušičku rozoberali iní im neznámi chlapi, ktorí sa však pri ich rozoberaní riadili pokynmi obžalovaného A. H. a v tomto čase už právoplatne odsúdeného Z. A.. Obsahom týchto výpovedí odvolací súd nemal dôvod neveriť.

Z týchto dôvodov potom obhajoba obžalovaného nijakým spôsobom neobstojí. Okrem toho tvrdenie, že dielce zo sušičiek odviezli v domnení, že mali na to súhlas osôb, ktoré sa na mieste činu nachádzali, je len tvrdením účelovým so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, nakoľko obaja v tom čase obžalovaní boli dostatočne skúsení a informovaní o tom, že takto mohli konať len v prípade, ak by si vlastníctvo nimi odcudzených vecí predtým hodnoverne overili a nespoľahli sa na tvrdenie neznámych robotníkov, ktorí predmetné sušičky v skutočnosti aj rozoberali.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď zistil všetky skutočnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle ust. § 34 a nasl. Tr. zák. Výmera trestu obžalovanému, a to trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, zohľadňuje tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a takýto trest je potrebný, aby sa obžalovaný v budúcnosti vyvaroval páchaniu protispoločenskej činnosti. Obžalovanému poľahčovalo, že doteraz viedol riadny život, čo vyplýva aj zo spisového materiálu, resp. zo správ z miesta bydliska a z odpisu registra trestov, príťažujúce okolnosti zistené neboli žiadne. Takto uložený trest odňatia slobody je na prevýchovu obžalovaného potrebný a nevyhnutný.

Súd prvého stupňa tiež postupoval správne, keď v zmysle § 228 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu, a to spoločnosť SUZAR, s.r.o. Trenčianska 188/20, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, s celým nárokom na náhradu škody, odkázal na občianske súdne konanie a ani v tomto smere odvolací súd nevidel žiadne pochybenie.

Keďže odvolanie obžalovaného A. H. dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.